

щото и тая прѣдосждителна борба би могла да се случи. Но, азъ не мисля, че тя не може да се устрани. За да се избѣгне тя, стига само да се приложи въ турскитѣ провинции 23 ст. на Берлинския трактатъ, като се истълкува въ смисълъ на дѣйствующия сега въ Ливанъ регламентъ. Тогава Албания, Македония и провинцията Одринъ, надарени съ дѣйствително самоуправление, би могли да се развиватъ безъ всѣко прѣпятствие и безъ чуждестранна намѣса. Въ Цариградъ, смѣсенитѣ управления ще управляватъ мунципалнитѣ интереси. Върховната властъ на Портата ще бѣде запазена, а доходитѣ ѝ ще се увеличатъ отъ възрастающето благосѣстояние на нейнитѣ подданници. Тогава, ако би оттоманитѣ да се приспособятъ къмъ тоя строй на свобода и равни права, то положението имъ би било уячено; ако ли не, то тий постъпенно ще бждатъ устраниени отъ елементитѣ, които по добръ сж натѣкмени за съврѣмения строй. По тоя начинъ, чрѣзъ бавно прѣуспѣвание, — безъ нѣкакво чувствително видоизмѣнение, ще се породи новъ редъ, безъ ужасната криза отъ общата война.

Сега, когато азъ завършвамъ тоя томъ, носятъ се слухове, че идеята за *источния сѣюзъ* захванала да намира благосклоненъ приемъ и въ правителственнитѣ сфери въ Цариградъ.

ПРИЛОЖЕНИЯ.

№ 3. За происхождението на българитѣ и тяхната писменность *).

Йоще въ началото на III-я вѣкъ славянитѣ се срѣщатъ населени между Дунава и Балкана, и до самата половина на столѣтието, тѣзи орди биле откарвани на югъ отъ постояннитѣ нахлувания на нови пришелци, които идяли отъ истокъ. Споредъ мнѣнието на Шафарика, Дринова и най свѣдущитѣ историци, славяни, въ 684 година, тий подпаднали подъ владичество на българското племе, принадлежаще къмъ угрофинска-

*) Въ № № 1 и 2 се говори за Сърбия.